

zog, po te kënetës prap, se ketu ë tutje jant ëria nga dëiner, kë nuku shok dot as u, kë jam mbret i gjithë rriavet«. Edë djali me gjithë atë, kë i tha aslani, nuku u-kë, po i la këndët aslanit, edë iku ë vate nga ajo udë, kë i tha aslani, te mos te vij; ë si mori udën, iku, sa iku. Atjë i dalen tri ipe edë hapjën gëlën, kë te hājën djalin, edë djali ndzori pātën ë nërën i preu krahun, tjetrën i preu këmbën, dhe tjetrën i preu tshpin, edë si i preu, ikenë atë ë vanë në pun te ture, edë djali mori udën e tij prapë edë ikënëj. Iku sa iku, po kur shë në tshpi më në shë te mad, ë si pa tshpin, u-nis ë vate në tshpi; atjë nek ajo tshpija kë vate, gëti në plakë, kë kishtë këntë kulatshin në zjarë edë e pikë, ë po kë e pa djallën plakë, briti ë i tha djallit, kë shë dëshë ketu ti, o bir? se do vinë vashat e mia edë do te hanë. I thotë djali, kë »tani kë erdha ketu në dorë tendë, ja, si te duatsh, bë më«. Aftu plakë ndzori kulatshin nga zjarë edë i tha djallit, ë hangri, edë mori plakë ë stroi sufrān në mes te tshpis; në mes te sufrat vuri në skurë me ujë, vuri edë bukën rōtula sufrat, e mori dhe djallën, e mbili më në dulap, edë i kishtë këntë në brimë, kë te shij, se tshë do bëhej. Po kur shë djali, për në tshkë vjen ajo ipja, kë i kishtë prerë krahun, edë hiri nga pendzhëja edë vate nek atë ujt, kë kishtë skurëja në mes te sufrat, edë u-la, dhe me te larë, u-bë nëri. Për në tshkë erdhe dhe te tjerat ipe, kë kishtë prerë, ë u-lan edë atë ë u-bën nërëz. Si u-bën nërëz, i thonë plākēsë mëmësë ture, kë »na bë ërë nëriu«. U thotë plakë, kë »ju vini nga nërëz, andaj u bë ërë«. E si hangrë bukë vashatë, u thotë plakë, kë »sikur te këshë nonë nëri ketu, tshë do i bëhet?« I thotë vajzë e madë, kë »për shpirt te atit nëriut, kë më preu kërahun, kë u s e ngas«. I thotë e mëmja: »Për shpirt te atit, kë më preu këmbën, kë s e ngas«. Edë e vōgela bëri toidjo bë, edë aftu pastaj e ndzori plakë djallën, ë u thotë djali, kë »u jam ai, kë u preva«; edë atë u-gezuanë shum, kë u-pojnë prapë me atë djall, ë i thon atë, kë »për se kë ardur ti ketu?« U thotë ai, kë »u kërkōj birbil gizar, edë tshilëdō kë pjeta, nëra sa erdha ketu, nuk e di nënë«. I thon atë, kë »birbil gizar e dīmë neve, se ku ish, po te vësh ti më këmbë, le, kë nuku shkon dot, kë te vësh, po edë te shkotsh, do tri vjet udë, kë te vësh nek ai vënd«. U thotë ai: »Po tshish te bij?« I thon atë prapë, kë »te na batsh në te mirë, kë do te kërkōjmë neve, edë neve te shpiem për në sahāt këtëj, edë e më«. U thotë djali, kë »tshë te mirë doni nga u, te u a bij?« I thon atë, kë »do rītsh tre muaj ketu më neve, edë do fletsh nga në muaj më gjithë tshilën nga neve«.